

Подільська

Зоря

Вітаю з
Воскресінням Христовим!

Третій рік ми зустрічаємо Великдень під звуки «шахедів» та сирену повітряної тривоги в умовах повномасштабної війни.

З хвилюванням у серці та молитвою про наших захисників і Захисниць.

В тилу і на передовій ми щодня боремося за вільне і мирне життя, за перемогу.

Але ми не лише чекаємо й просимо, а здобуваємо й творимо перемогу самі.

Небо бачить віру українців, а у весь світ бачить нашу незламність і відвагу!

З вірою в силу наших воїнів просимо божого захисту для них.

Нехай Україна побачить світло Перемоги!
Вистоїмо!

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Сергій БОРЗОВ,
начальник Вінницької
обласної військової адміністрації.

Із Великоднем, дорога громадо!

Відзначаємо Воскресіння Господнє втретє в умовах воєнного стану. Але не забуваємо про головний символ цього свята - перемогу добра і правди над злом.

Наші великондні традиції та звичаї - це цінності, що об'єднують. Усіх, хто бореться на фронті, і всіх, хто підтримує їх в тилу. Це опора, що надає сил, рішучості і наповнює світлом. А світло неодмінно переможе темряву. Бо ж ми продовжуємо боротися. І продовжуємо у молитвах просити прихильністі небесних сил до нашої землі та захисників.

Теплих вам зустрічей із рідними, світлою надією. Підтримуйте один одного і тих, хто поруч. Відновлюйте великондні традиції, діліться ними. І нехай вічною буде пам'ять про тих, хто віддав життя за Україну.

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Щиро - Михайліо ДЕМЧЕНКО, голова Стрижавської територіальної громади.

18 травня в Україні набуде чинності новий закон про мобілізацію

Він зобов'язує чоловіків з 18 до 60 років з'явитися в ТЦК протягом 60 днів з моменту підписання документа. Кожному військовозобов'язаному чоловікові необхідно з'явитися в ТЦК для того щоб уточнити адресу проживання, електронної пошти, номер телефону та інші персональні дані. Уточнити свої дані можна не тільки в ТЦК, а й у будь-якому центрі надання адміністративних послуг, а також через електронний кабінет привозника.

Якщо військовозобов'язаний чоловік не уточнює свої дані сам, то: керівник ТЦК і СП має право звернутися до поліції для адміністративного затримання та доставки громадянину; якщо затримання неможливе, керівник ТЦК і СП надсилає громадянину рекомендованім листом вимогу про виконання обов'язків.

Якщо обов'язки не виконано протягом 10 днів, ТЦК і СП звертається до суду про тимчасове обмеження права керування транспортними засобами до виконання або відкликання вимоги.

За новим законом більше не буде категорії "обмежено придатний". Відстрочка від мобілізації з 1 травня 2024 року для чоловіків жінок з інвалідністю 3 групи надаватиметься лише в тому разі, якщо інвалідність дружини пов'язана з певними захворюваннями.

Усі чоловіки, які стоять на військовому обліку, повинні прибувати за повітствую до ТЦК, проходити ЛКК і військову підготовку, а також нести військову службу. Вони не мають права змінювати місце проживання у воєнний час, не повідомляючи про це ТЦК і СП.

Шановні мешканці
Вінницького району!

З нагоди великого свята Пасхи щиро вітаю вас зі світлим Воскресінням Христовим. Це час, коли ми звертаємося до духовних цінностей, ділімося радістю та вірою в майбутнє.

Пасхальне свято наповнене символікою відродження і надії. Воно нагадує нам про важливість миру, добра та взаєморозуміння між людьми. Нехай це свято принесе у наші серця тепло, радість і спокій. А великондні дзвін сповістить про нову еру миру, процвітання та єдності для нашої країни. Зичу вам теплих зустрічей з рідними та близькими під час цього світлого свята. Нехай радість Пасхи буде з вами і в вашому домі!

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

**Із повагою, Віталій УРДЗІК,
начальник Вінницької районної
військової адміністрації.**

Шановна
Вороновицька громада!

Щиро вітаю вас зі світлим Воскресінням Христовим! У цей непростий час Великдень ще більше об'єднує нас у щирій молитві за мир і спокій у рідній державі. Згуртуємо у патріотичному поріві бачити свою землю вільною, квітучою і незалежною. У цей великондній день ми покладаємо глибоку надію на Бога у перемозі добра над злом, молимо Всешишнього про радість і благодать для найрідніших. Для кожного з нас це свято - очищення душі, духовного змінення і великої віри.

Одне з найсвітліших свят року мусимо знову, на жаль, зустрічати, відбиваючи атаки ворога й очікуючи новин з фронту. Хтось замість великондніго кошика просто зараз стискає у руках зброю. Комусь довелося залишити рідну домівку, тікаючи від війни. Нехай Світле Христово Воскресіння принесе кожній родині мир, щедро обдарує міцним здоров'ям і вірною любов'ю. У великондні дні ми щиро дякуємо Богу за хвилини радості, але водночас просимо сил у випробуваннях. Нехай Всешишній благословляє нашу Україну на єдність і злагоду, щасливий погляд кожного захисника держави, кожного, хто працює на її утвердження, кожного, хто не мислить себе поза Україною.

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

**Олександр КОВІНЬКО,
голова Вороновицької ТГ.**

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ» МОЖНА У ДЕКЛІКА КЛІКІВ ЗІ СВОГО СМАРТФОНУ АБО КОМП'ЮТЕРА!

1. Переходимо за посиланням <https://peredplata.ukrposhta.ua>. 2. Обираємо - Передплатити місцеві видання.

3. Обираємо - Вінницьку область. 4. В пошук вписуємо індекс видання - 61487.

Віддав життя за Україну!

Знову сумна звістка своїм чорним крилом накрила Якушинецьку громаду.

30 квітня, під час стрілецького бою поблизу населеного пункту Берестове Бахмутського району Донецької області загинув житель села Пултівці - **Сергій СЛУБСЬКИЙ**.

Народився наш Герой 23.11.1995 року у Пултівцях, закінчив місцеву школу. Після проходження військової служби, у 2019 році підписав контракт та залишився у лавах ЗСУ.

Солдат, кулеметник відділення

снайперів, наша надія та гордість України, загинув захищаючи рідну землю від рашістських загарбників. Він став Героєм та назавжди залишився в наших серцях.

На жаль, війна забирає найкращих, активний, життєрадісний, вдихав кожну мить на повні груди, радував своїх близьких та друзів, мріяв, любив життя. У Сергія Слубського залишилися невтішні маті та брат.

Немає слів, щоб передати біль, через непоправну втрату. Царство небесне і вічна пам'ять нашему захиснику!

Сергій СІТАРСЬКИЙ,

голова Агрономічної ТГ.

Разом усе під силу

Бінокуляр нічного бачення Wolf Pro вартістю 117 тисяч гривень було придбано для нашого воїна-земляка Віталія Данилюка з Лукашівки.

Прилад для безпечної виконання бойових завдань було придбано коштом працівників сільської ради.

Віталій служить в 30-й механізованій бригаді ім. Князя Острозького. Нині вони переважають на Бахмутському напрямку.

Нехай обладнання допомагає нашим хлопцям не тільки нищити ворогів, а й зберігати власні життя борончи рідну землю.

Дякуємо воїнам за сміливість, незламність, за те, що стримуєте і щоденно метр за метром гоните ворога з нашої землі.

А також та усьому колективу за постійні донати та небайдужість, ми не маємо права забувати що війна триває і наша допомога потрібна там щоденно.

Допомога для наших захисників

Якушинецька громада продовжує підтримувати воїнів-земляків. До виготовлення смаколіків долучаються усі садочки громади. Сухі борщи та тушкованки виготовляють місцеві господини у Якушинецькому ліцеї. Кошти на продукти збирають педагоги громади. Ось так усі разом дружно працюють над поповненням запасів, які їхного зайвого дня не залежають. Усе передають волонтерам, котрі доставляють безпосередньо на позиції бійцям 95-ї, 59-ї, 120-ї бригад. На Куп'янський, Донецький, Запорізький напрямки.

Отримуємо фото-звіти з теплими словами вдячності від наших захисників, які надихають на подальшу роботу, що не припинятиметься аж до нашої Перемоги.

Передплачуємо «Подільську зорю»

ШАНОВНІ ПОДОЛЯНИ! Управління періодичної преси Вінницького регіону Акціонерного товариства «Укрпошта» повідомляє, що з 29 квітня 2024 року розпочалася передплата кампанія на періодичні друковані медіа на II півріччя 2024 року.

Зручно, швидко та своєчасно оформити передплату, як за готівку Ви можете:

- у будь-якому відділенні поштового зв'язку;
- безпосередньо через листоношу.

- оформлення передплати через сервіс «Онлайн передплата».

так і по безготіковому розрахунку:

- Управління періодичної преси Вінницького регіону за тел. +38(050)5506034

Примання передплати здійснюється у наступні терміни:

- до 20 червня 2024 року - для загаль-

нодержавних друкованих медіа,

- до 25 червня 2024 року - для місцевих друкованих медіа.

Передплатити друковані медіа можна за каталогами, які надійшли на всі відділення:

- Каталог медіа України "Преса поштою" на II півріччя 2024 року;
- Каталог місцевих медіа відповідного регіону АТ «Укрпошта» на II півріччя 2024 року.

Інформацію щодо періодичних медіа Ви можете знайти у зручних каталогах, а професійну консультацію отримати від працівників поштових відділень зв'язку.

Чекаємо на Вас у відділеннях поштового зв'язку та сподіваємося, що Ви станете нашими постійними клієнтами.

Будьте разом з нами!

Управління періодичної преси Вінницького регіону АТ «Укрпошта».

Дмитро збив вісім російських літаків, два вертолітори і десятки ворожих БПЛА

"Відсутність ракет лякає мене значно більше за небезпечні завдання під Бахмутом", - каже військовий

На сторінці Командування Повітряних Сил ЗСУ опублікували про молодого воїна **Дмитра Пліса**, який складі у зенітної ракетної бригаді імені гетьмана Пилипа Орлика знищує ворожі повітряні цілі на Бахмутському напрямку.

"У січні 23-го молодий випускник ХНУПСу "приземлив" вісім російських літаків та два вертолітори, десятки ворожих БПЛА", - зазначили в Командуванні Повітряних Сил.

Дмитро Пліс - старший лейтенант, диплом отримав лише два роки тому. Та "бе-

к'гаунд" уже солідний - збиті Су-25, Mi-8, Ka-52, уже не кажучи про десятки безпілотників різних типів.

Зброя молодого зенітника - "доросліший" років на десять радянський комплекс С-300П. Він проводить у ньому по 12 годин на добу, а то і більше... Якщо все піде за тактичним задумом - чоловіка російська "сушка" більше не літатиме. Ключове - "якщо"! Адже зенітники - бажана ціль для ворога.

"Нас завжди вчили, що найважливіше в роботі зенітних розрахунків - добре замаскуватись. Чи була можливість замаскуватись на Бахмутському напрямку? Дуже умовно. Адже від лісів та густих посадок практично нічого не залишилось..." Та і побачити "трьохсотку" з неба - не велика проблема. Десятки ворожих розвідувальних БПЛА ширяють по всій лінії фронту, до того ж, ворожі літаки швидко реагують на випромінювання радара... Тож полювання на літаки нагадувало, швидше, снайперську дуель.

Або ти - або тебе! Вимикаєшся, захоплюєш ціль, пуск ракети... Вимикаєшся та змінююш позицію. Нерідко прилітало поруч. Та, як бачите, я везучник. Хоча все ж дотримуюсь думки, що щастить хитрим та розумним", - каже військовослужбовець.

До речі, після повномасштабного вторгнення саме Дмитро здійснив перше боєве застосування по реальній ворожій цілі з цього С-300П. Раніше даний комплекс стріляв лише на полігонах.

"У березні 22-го в районі Курахового я відкрив свій власний рахунок - ворожий безпілотник "Форпост". На той момент я лиш кілька днів я дослідово випустився з ХНУПСу. Командири допомогли "освоїтись", хоча по великому рахунку вони теж до цього стріляли лише по навчальних цілях", - пригадує військовий.

Як і більшість українських воїнів дотримується гасла -

"Роби те, що можеш - із тим, що маєш"! Проте потреба "пересісти" на сучасну західну зброю давно переросла у критичну необхідність. Працювати на комплексі С-300П дедалі складніше - техніка та ракети російського (радянського) виробництва. Тому іншого шляху, як поступове переозброєння немає.

"Зрозуміло, що всі мої успіхи - це спільна заслуга нашого бойового колективу. Протиповітряна оборона - це завжди колективна робота, робота на резуль-

тат! Я із побратимами готовий і надалі збивати ворожі літаки, ракети та дрони, готовий ризикувати, не спати нічами, робити усе можливе, аби захистити своїх рідних, друзів - всю Україну від російських атак. І усвідомлювати свою безпомідорність через відсутність ракет лякає мене значно більше за небезпечні завдання під Бахмутом..."

Я готовий максимально швидко перенавчитись на будь-який сучасний зенітний ракетний комплекс! Англійську вже вивчив! Головне - аби ракет достатньо було. Роботи ще багато...", - говорить Дмитро Пліс.

За матеріалами ФБ сторінки Командування Повітряних Сил ЗСУ.

Депутат інформує...

Олександр МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада

У відповідь на звернення жителів вулиці Грушевської в Агрономічному було виконано ремонт частини дорожнього покриття.

Позаяк в бюджеті громади немає наявних ресурсів для цих робіт, їх було виконано моїми власними коштами разом з Сергієм Сітарським. Провели просипку, грейдерування та утрамбовку щебеневого матеріалу. В результаті напередодні Великодня відремонтовано ділянку дороги.

Дякуємо ЗСУ за можливість працювати та допомагати жителям Агрономічної громади.

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ПАМ'ЯТІ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Чорнобиль... Сьогодні це слово знає весь світ. Слово це стало символом горя і страждань, покинутих домівок. Важким колесом "прокотилася" Україною аварія на Чорнобильській атомній станції. Для України, для всіх, хто причетний до трагедії, життя поділено на дві частини: до 26 квітня 1986 року і після цього. Завдяки мужності та самоопожерті ліквідаторів наслідки катастрофи вдалося локалізувати, врятувавши крайні і світ від радіаційного забруднення.

Напередодні в Агрономічній громаді відбувся вечір-зустріч з ліквідаторами на слід від аварії. Захід відбувся в Біхоницькій філії Центру культури та дозвілля. На вечір пам'яті з нагоди 38-річниці аварії на ЧАЕС завітали: заступник сільського голови Тетяна Закревська та голова ветеранської організації Агрономічної ТГ Кохальчук Олександр, ліквідатори, учні Біхоницького ліцею.

нок щось цікавіше за штурмовики чи вертолітори. Можливо, Су-57, А-50, Іл-22 чи Ту-22. Але для цього моєї "трьохсотки" замало.

Я готовий максимально швидко перенавчитись на будь-який сучасний зенітний ракетний комплекс! Англійську вже вивчив! Головне - аби ракет достатньо було. Роботи ще багато...

За матеріалами ФБ сторінки Командування Повітряних Сил ЗСУ.

Ярмаркували та підтримали ЗСУ

Нешодавно, за ініціативи ГО "Подільська ластівка" та Вінницької обласної станції юних натуралістів, відбулися два потужні добробчинні заходи на підтримку ЗСУ. Згуртувавши школярів, небайдужих та друзів із волонтерської па-

вутини, зокрема невтомних благодійників із сіл Зозів, Тростянець, Ганівка, Богохонецького ліцею, виробників крафтової продукції "Пан Кабан", Віньковецького хлібокомбінату, еко підприємства "Topgreens", вдалося зібрати понад 70 тисяч гривень. Усі виручені кошти будуть направлені на придбання зарядного пристрою Bandera Power для 41 ОМБ танкового батальону.

За словами директорки станції юних натуралістів Ольги Драгомирецької подібні заходи відбуваються не вперше. Адже воїнів тут підтримують із 2014 року.

- Зраз усі намагаються бути корисними, кожен на своєму місці старається зробити свій внесок у Перемогу. На базі нашого закладу і ще з 2014 року діє волонтерський осередок "З Україною в серці". Спочатку ми допомагали воїнам провізією, ліками, вітамінами тощо. Також передавали власною рукою вирощені овочі та фрукти. Із початку повномасштабного вторгнення знову активізувалися. Спершу допомагали ВПО, лікарням, ТРО, а потім почали їздити в міста, де війна "писала" нову історію. Ми - один із небагатьох закладів, який не просто долучається до допомоги, а здійснює безпосереднє доставку вантажів у зону бойових дій, - розповідає Ольга Авксентіївна.

На ярмарках, що відбулися на базі Вінницького обласного клінічного медичного реабілітаційного центру ветеранів війни та радіаційного захисту населення та Вінницької обласної станції юних натуралістів продавали смаколики, різноманітну духмяну випічку зі справжньої печі, рослини та хенд-мейд вироби. Продукцію реалізовували волонтери з різних куточків області. Зокрема, до медичного закладу на ярмарку приїхали волонтери із Богохонів - продавали копчені ковбаси, м'ясні та рибні тушкованки. Готували все це чотири дні.

Керівниками гуртків проведено серію майстер-класів: виготовлення великомідньої листівки, створення вузлових ляльок, яскравих великомідніх прикрас та прикрашання па-

сочки. Присутні також мали можливість подарувати частинку тепла, доєднавшись до благодійної акції "Великодній кошик для Захисника".

- Ми разом із своїми родинами, волонтерською павутиною та освітяннями зібралися задля того, аби зібрати кошти на придбання Bandera Power для 41 ОМБ танкового батальону. Це дійсно крута річ, яка дозволяє зарядити всі пристрої віддалено від танків. Така ідея виникла, щоб підтримати наших військових. Кожний має зробити все можливе для майбутнього країни. І тут немає великих чи маленьких справ - є одна спільна. Звісно іноді є моменти емоційного вигорання, коли хочеться все покинути. Але після кожної зустрічі із нашими незламними, розумієш, що потрібно продовжувати. Адже хлопці повинні відчувати міцний тил. На жаль, люди забувають, що у нас війна. Для багатьох її не існує, або вона десь далеко. Багато хто забуває про те, завдяки кому

це "далеко", забуває дякувати та допомагати військовим. Хлопці так само стомилися, втім не дають задню. І це найкращий мотиватор для нас також не збавляти темпів, - розповіла очільниця ГО "Подільська ластівка" Оксана Іванівська.

Юннати, разом із військовим з позивним "Єнот", в рамках благодійного заходу висадили "Барвінкову стежину пам'яті" на гаджету про загиблих захисників із підопічних підрозділів. Фінальним аккордом став яскравий патріотичний флемшмобі "Єдині. Горді. Незалежні".

Весну закликали - Перемогу наближали

Днями, за ініціативи та сприяння ГО "Молода Подільська Січ", очільника Лука-Мелешківської ТГ Богдана Августовича, відділу освіти та культури, Центру Культури і дозвілля Лука-Мелешківської сільської ради та філії у Хижинцях організували благодійний фестиваль автентичної української культури "Гаївки-Фест".

Дзвінкоголосими гаївками та веснянками захід згуртував творчі колективи Вінниччини. На території сільського клубу с.Хижинці в рамках патріотично-автентичної концертної програми свою му-

зичну та танцювальну творчість присутнім презентували десятки ансамблів та колективів Лука-Мелешківської громади та гості заходу.

Впродовж кількох годин від обдарованих учасників фестивалю лунали веснянки та гаївки, демонстрували обряд зустрічі весни і весняних свят, водили кривого танцю, до якого запрошували усіх присутніх. Сприяла такому заходу і сама природа. Весь день громаду грило сонце.

Паралельно, у межах фестивалю діяла ви-

ставка робіт майстрів та умільців Вінниччини, тривали цікаві майстер-класи з писанкарства, ляльки-мотанки, рогозоплетіння для усіх бажаючих.

Також гості та господарі мали змогу посмакувати благодійною рибою юшкою та каšeю від кулінарного майстра Олексія Марковського, козацьким кулішем та задонатити кошти на придбання дрону для бійців З штурмової бригади.

Спільними зусиллями

вдалося зібрати 26 282

гривні.

Фестиваль української автентичної культури згуртував не лише творчі колективи, а й численних відвідувачів - усіх, кому не байдужа українська культура та традиції. Тож давайте і надалі відроджувати призабуті українські традиції, примножувати їх та передавати від покоління до покоління, адже наша культура та традиції - це потужний пласт нашої нації!

Лариса БІЛОЗІР:

"Ми маємо розширити природоохоронну зону в Буші, замість розробки кар'єру біля заповідника!"

Буша-душа! Історичне місце сили Вінниччини та України, де поховані козаки та знаходиться найстаріший скельний дохристиянський храм! І зараз, через недолуге рішення Держгеонадра, продати на аукціоні гору, що знаходиться впритул до цього унікального місця, історико-культурний заповідник Буша опинився під загрозою знищення.

Народна депутатка України **Лариса БІЛОЗІР** прокоментувала розробку кар'єру біля заповідника Буша на Вінниччині.

- Чого особисто Вас зачепила саме ця історія?

- Зазначу, що завдяки культурно-історичній спадщині в нас, як у народу, є фізичне підтвердження існування нашої історії. Це до речі, один з тих фактів, який так фанатично заперечує росія, переконуючи що Україна ніколи не мала власного історичного шляху.

Я - член Постійної делегації Верховної

Ради України у Парламентській Асамблей Ради Європи. Розповідаю і доводжу закордонним колегам, що Україна - це держава з самобутньою культурою та багатовіковою історією, пам'ятки якої ми шануємо і зберігаємо. І те, що вони також потребують захисту.

Зрозуміло, що ситуація з продажем ліцензії на розробку Бушанського родовища, що знаходиться на межі заповідника

"Буша" не могла залишити мене байдужою. Тим паче, що я особисто неодноразово була в тих неймовірних місцях і

мала змогу переконатися наскільки вони унікальні: як історично, так екологічно.

Ще у 2018 році ми спільно з Бабчинецькою сільською радою та з селами Ямпільської та Чернівецької громади втілювали проект "Розвиток туризму - запорука розвитку села". По селах, територіями яких проходить геологічний заказник Гайдамацький Яр, впритул до якого прилягатиме можливий кар'єр, в рамках проекту були облаштовані місця відпочинку для мандівників.

Окрім того, я повністю підтримую хвилювання місцевих мешканців, що промисловий кар'єр суттєво нашкодить екології та здоров'ю людей. Ми просто зобов'язані зберегти цю місцевість, з її пам'ятками й спадком, для наших дітей.

- Як будете боротися за збереження заповідника?

- Точко скажу, що я разом з людьми. В інтересах як громади, так і у збереженні національного спадку!

Як народний депутат, вже звернулась до Міністра захисту довкілля та природних ресурсів України, щодо з'ясування всіх обставин продажу на аукціонних торгах спеціального дозволу на роз-

робку кар'єру і видобуток надр родовища "Бушанське" та недопущення знищенння Державного історико-культурного заповідника Буша.

Важливо, що процедурно питання розробки кар'єру складається з декількох важливих етапів, кожен з яких, має відбуватися на законних підставах. Земля знаходитьться у власності Ямпільської міської ради. Тому Державна служба геології та надр України на аукціоні продала лише ліцензію на видобування. Наголошу, без погодження документації з безпосереднім власником земельної ділянки - Ямпільською міською радою, законно розпочати роботу неможливо.

Спільно з колегами-депутатами, відстежуватимемо подальшу ситуацію в Буші. Особисто я буду підтримувати ініціативу мешканців, щодо надання горі Лисківка природоохоронного статусу.

- Якого рішення очікуєте від Міндовкілля?

- Очікую повторного та детального вивчення даного питання з урахуванням реалій сьогодення. Думаю, що маючи оновлення по Бушанському родовищу: повний аналіз питання, ризики для людей і довкілля - лише тоді можна ухвалювати такі рішення.

Крім того, сподіваюсь на повну прозорість в діяльності всіх сторін. Логічним буде дослухатись до думки громади, науковців, істориків та підтримати ініціативу місцевих мешканців щодо початку процесу внесення цієї гори до природного заказника або заповідника, між якими вона розташована. Враховуючи екологічне значення гори, наявність великої кількості рідкісних рослин та комах занесених до Червоної книги України - думаю це цілком реально.

"Мрію, щоб ворог розбив "Іскандером" за 3 млн доларів саме наш Patriot", - розробник муляжів Михайло Роман

Збройні сили України у надскладних умовах боротьби з російською армією не припиняють дивувати своєю креативністю на полі бою. Серед прийомів українців - приманки для ворога у вигляді муляжів зброї та техніки, у виготовленні яких беруть участь, зокрема, волонтери. Порівняно дешеві макети української зброї змулюють росіян витрачати на їхнє знищенню набагато дорожчі боєприпаси.

Розробкою та виготовленням муляжів "Стугон" і гармат Д-20 займається волонтерська організація "Рух підтримки закарпатських військових - Виноградів". У плахах - виготовлення макетів "Старлінків" та навіть пускової установки "Patriot".

Ідея народилася під час однієї з поїздок нашої волонтерської команди на схід України. Це було ще топік. Ми були на запорізькому напрямку, відвізли військовослужбовцям речі, яких вони потребували, і побачили, як хлопці з інженерного підрозділу військ намагаються виготовляти макети зброї. Те, над чим вони працювали, по суті, були саморобні "Стугни" (український протитанковий ракетний комплекс). Військові просто "ліпили" щось подібне до зброї з того, що було під руками - з коліс, уламків фанери, дошок тощо. Певна річ, що ті макети мало нагадували реальну зброю. Я побачив це, і вже тоді промайнула перша думка: треба допомогти, ми ж у тилу можемо зробити краще, бо буде з чого.

У таких муляжах були зацікавлені українські військові - з огляду на те, що це зброя вітчизняного виробництва. Крім того, на неї особливо злиться та полює русня. Росіяни на "Стугни" полюють з двох причин. Перша - основна - вона небезпечна, бо пробиває броню танків, БМП тощо, отже, ефективна проти ворога. Друга при-

чина - вона дороговартісна у виробництві, тож ворог полює на неї як на трофеї.

Багато консультувалися з друзями-військовими з приводу креслення макету, зрештою створили прототип.

Проектуючи муляжі, переслідували кілька цілей. Перша - макет має бути максимально наблизженим до реальної зброї, щоб ворог не міг відрізнити його від справжньої "Стугни". Річ у тім, що сучасні дрони мають такий зум, який допомагає наблизити картинку і добре роздивитись, що ж там унизу. Наш макет був покликаний обдурити оптику.

Друга мета - муляж має бути збірно-розбірний. Тобто, в ідеалі, щоб військовий міг сам розпакувати та розкладти цей макет там, де в цьому є потреба.

І насамкінець ми розуміли - цей макет має бути дешевим.

Наразі наша "Стугна" - це звичайна пластикова труба, фрагменти металу та деревини. Ми вийшли на собівартість в одну тисячу гривень.

Військові маскують наші макети сітками, це додає реалістичності та складності при розпізнаванні. Принаймні такі макети відгукуються від наших бійців, які тестували та наразі вже й активно використовують муляжі.

Ми дізналися, що по одній з "Стугон" прилетіло близько двох десятків російських боєприпасів, кожен із яких вартує щонайменше тисячу доларів. Тобто, одна наша "Стугна" вартість у тисячу гривень коштувала ворогу 20 тисяч доларів!

Наразі із Закарпаття на фронт поїхало понад 200 одиниць муляжів комплексів "Стугна", і вони слугують чудовим відволікаючим маневром та захищают реальній зброї ЗСУ на всіх напрямках. Останнє замовлення надіслали буквально цими дніми, для "Азову".

Загалом на "Стугни" є попит завжди, інформацію про наші муляжі військові передають один одному, тож і замовлення постійні.

Є цікаві історії при транспортуванні "вантажу". Якось приїхали у місцевість неподалік Запоріжжя, прифронтове містечко, підготували десять "Стугон", виклали їх, чекаючи, коли їх приїдуть забрати. Аж тут під'їжджає якийсь військовий і давай нас ляяти: "Ви що, дурні? Та тут дрони ворожі літають, зараз по цих "Стугнах" почнуть бити!". Ми йому пояснюємо, що це пластик та дерево, але він не вірить! Взяв у руки, оглядає, має, ніяк не міг сприйняти, що все це муляжі.

Наразі на макети - черга. Але виготовляємо їх лише у тій кількості, в якій можемо фізично та матеріально. Вдячні всім, хто зголосується підтримувати наш проект.

На черзі два проекти. Я спершу ношу їх у голові, потім збираю команду, озвучу їм ідею... Спочатку усі хапаються за голову, а потім роблять.

Так було, наприклад, з нашою новою ідеєю, яка вже практично на етапі втілення - про виготовлення макетів "Старлінк". Військові з підрозділу К2 під час однієї з чергових наших поїздок розказали, що є потреба і в муляжах "Старлінків", оскільки ворог прицільно полює саме на засоби з'язку.

Ми ж чудово розуміємо: якщо у якомусь підрозділі буде розташовано, приміром, п'ять "Старлінків", і серед них тільки один буде справжнім, а решта - муляжі, то навіть коли їх відстежить дрон противника та вдарить, шансів поцілити по реальному буде менше.

Наразі вже маємо "на базі" один пошкоджений "Старлінк", будемо орієнтуватися на нього, і плануємо запустити серійне виробництво. Один такий прилад коштує недешево, йдеться про тисячі доларів,

тож хай вороги б'ють по тих "Старлінках", які коштують 300 гривень...

Інша моя ідея може комусь здатися нереальною, але дуже хочу її втілити. Це буде дуже величезний і дороговартісний проект - Patriot. Оскільки цей зенітний ракетний комплекс складається з кількох частин (дивізіон Patriot складається з командного пункту, радару, пускових установок), то я хочу втілити власне вогневу. Так, вона дуже велика, заввишки метрів 10-15, має бути розміщена на вантажівці, тож це буде величезна робота.

Чому я вирішив зробити макет саме Patriot? Річ у тім, що такі ЗРК розставляються на великій відстані. По ньому якщо й битимуть, то чимось на кшталт "Іскандера". Я вже підрахував, що навіть якщо на муляж ми витратимо 6-8 чи 10 тисяч доларів, один "Іскандер" обходиться ворогу в 3 млн доларів.

Я мрію про те, щоб ворог розбив реальною ракетою саме наш Patriot.

Історії з потяга

Кажуть, що найлегше йдуть розмови в потязі, бо чужим людям, які зійдуть вже на наступній станції і з якими вже ніколи ти не побачишся, можна вилити душу.

Я воюю за те, щоб в Україні змінилося життя

Повномасштабне вторгнення русі на деякий час перевело всі напрямки навчання спеціалістів різних галузей в онлайн-режими. Тому вперше після довгої перерви ми з колегами поїхали на навчання до Тернополя – це було 23 листопада минулого року. Ми сіли у Дніпрі на потяг, який через потужний ворожий обстріл України чекав на вокзалі продовження свого руху протягом 12 годин. В купе нас було четверо: троє журналісток і військовий. Звичайно, розговорилися.

Наш супутник Юрій – старший лейтенант, керівник бригади високомобільної артилерійської ракетної системи Хаймарс. Навчався у Британії. Сам Юрій прямував до Хмельницького, де на нього чекала дружина Марія, п'ятирічна дочка, яку з ніжністю чоловік називає Вікіся, та ще собака Лола. Чоловік мріяв бути військовим і вважає справою честі воювати за рідну землю. Але всі його та дружини рідині ще до повномасштабного вторгнення переїхали за кордон, а у Юрія навіть думки залишити Україну ніколи не виникало. На запитання, що робитиме після війни, трохи подумавши, сказав: «Якщо нічого не зміниться (мав на увазі корупцію влади та хабарництво), заберу сім'ю і назавжди поїду за кордон. Але зараз я юю за те, щоб щось змінилося!».

У Юрія на відпустку було лише п'ять днів разом з дорогою, і 12 годин він втратив, очікуючи руху потягу в Дніпрі. Хоча, чому втратив? Поговоривши з

нами, він мирно заснув і так і не прокидався майже до Хмельницька. А перед тим, як залізти на свою верхню поліцю, сказав: «Ось зараз висплюсь, то вдома не спатиму. Кожну хвилину буду зі своїми дівчатками».

Військовий зі Львова та рятувальник з Соледара

У червні нам подарували два дні навчання в Яремче. Супутниками в купе були два чоловіки – військовий та рятувальник, які підішли у Львові. Обидва ішли до Краматорська. Військовий Ярослав був чистенький, повненький і радісний. Він постійно жував, дістаючи смаколики, які приготувала дружина, і був готовий до спілкування. Виявилось, що він служить в бригаді, яка доставляє пально-мастильні матеріали на фронт. «Я маю триох дітей», – розказав чоловік. – У мене великий будинок, достаток. До війни я працював за кордоном, то привозив непогані гроші додому. У нас взагалі село багате. На сході України раніше ніколи не був, але зараз вражений бідністю будинків у селах. Як ви так живете, не дбаючи про власний добробут? Чому не їдете на заробітки?... У відповідь на наше: «А де ж заробляли Ви?», знітівся, але сказав, що працював в росії...

Рятувальник Олександр був високим, худим і виснаженим. Він народився і виріс в Соледарі, місті, яке знищили рашити. Повертається від сім'ї, яка евакуувалася в село Івано-Франківської області. «Дали двадцять діб на відпочинок. Ось приїхав до своїх. Загодував їм дров, бо жінці важко. У мене п'ятеро дітей і всі дівчата, тільки гроші давай (сумно посміхається). Зали-

шив ім десять тисяч гривень, нехай розкошують, бо коли я ще тепер приду, – з іронією турботою розповідає чоловік. – У наш будинок вже немає повернення, бо побитий весь осколками, світиться насіріз. А я якраз перед війною ремонт зробив. Восени минулого року батька поховав. І могили толком не можна було вірити. Так, по коліна...

А зараз працюємо під Соледаром. Воду возимо хлопцям, а коли треба, то пожежі гасимо. Знаєте, я з радістю іду і з болем. З одного боку – все-таки вдома, а з іншого – що від того дому залишилося? Уламки та спогади!

Молимося щодня за захисників

Через Близнюки курсують потяги до Краматорська. Ось і я попрямувала туди, біляжче до лінії фронту. В купе дві жіночки. Круленька симпатична Наталя з Львівської області їде до чоловіка, який служить на Бахмутському напрямку. Вона розповідає: «Та я з села свого лише в Львів виїжджаю, а тут вже добу іду і ніяк не доберуся. Чоловік зателефонував і сказав: ти ж хотіла романтики, то ідь до мене на тиждень, бо ж скучив. Син у нас та дочка. Вже дорослі. Коли велика війна почалася, син контракт підписав і пішов служити, хоч я відмовляя, як могла. А у Великдені чоловік так офіційно запросив на розмову. Посадив коло себе та й каже: син воє, діти гинуть, а я вдома сиджу. Не сердясь, Наталочка, але я теж піду. І пішов. Зараз обидва воюють під Бахмутом правда в різних військах. Чоловіка побачу, а сина, мабуть, і ні. Ось таке воно життя. Молюсь. А в селі все рахують гроші, які мої хлопці заробля-

ють. Було й таке, що в обличчя говорили: чи вам мало грошей, що обидва пішли на фронт? (змахує сльози). Отож таке у ділку розуміння необхідності відстоювання Батьківщини!».

Світлані 65. Це красива жінка, яка, видно, завжди була коханою дружиною. Вона їде в Краматорськ з Івано-Франківської області, де зінімає кімнатку, бо в евакуації. Її історія така. В Краматорську жила щаслива родина. Доночка виросли, вийшли заміж. Одна виїхала за кордон, інша – живе в власною сім'єю в Дніпрі. Повномасштабне вторгнення примусило чоловіка та дружину евакуюватися. Світлана розповідає: «Доночка кликали до себе, але куди ж ми пойдемо, коли у нас дві собаки і троє котів? Вирішили їхати на Західну Україну. Зняли кімнатку. Нам вистачало. А в лютому цього року чоловік помер. З допомогою волонтерів привезла я тіло в Краматорськ і тут поховала. Ось іду на могилку провідати. Наш будинок зруйновано, то житиму у знайомих. Через тиждень повернусь, але, мабуть, для того, щоб забрати свою живність. Хочу бути вдома. Як далі житиму – не знаю, але впевнена, що все буде добре. Я оптимістка, а знаходити вихід із складних ситуацій мені допомагає віра. Я щодня моляусь за тих, хто захищає Україну».

Роль котів у житті нашої родини

Люди і тварини – це прадавня і вічна історія. Мабуть, кожен з нас має свого домашнього улюбленця, за яким спостерігає і про яко-го турбується.

Повномасштабне вторгнення росіян цю прив'язаність не зруйнувало, а скріпило. Більше того, часто клички тваринкам стали давати зовсім не традиційні, як то Барсик чи Мурчик, а пов'язані зі зброєю, яка знищує окупантів. То далі розповім свою історію про роль котів у житті нашої родини.

Міленіум

Почалося все 19 січня 2000 року. На день народження чоловіка сусідка принесла триколірне кошеня і сказала: «Я йому лапки над вогнем вашої печі помила, то тепер воно прив'язане не до цього дому і буде захищати вашу родину».

Недовго роздумуючи вирішили назвати нового члена сім'ї Міленіум, бо ж вступили у нове тисячоліття.

Підростали діти, а разом з ними й кошеня, яке найбільше любило чоловіка. До слова, тоді він працював у міліції і вдома бував рідко. Якось так складалося, що іноді кошеня хворіло. Воно ставало кволім, влягалося і могло цілий день не їсти. Надвечір приїжджав чоловік, який в такі дні розповідав про якісь неприємності на роботі або ж проблеми зі здоров'ям. Коли ми спілкувалися, кішечка завжди сиділа на руках у свого господаря.

Одного ранку наш Міленіумнародив п'ятирічних чарівних дитинчат і офіційно був переіменований у Мільку.

Життя котилося далі, а випадки, коли хвороба Мільки співпадала з проблемами, почастішали. Втім, все завершувалося благополучно і ми не надавали цьому уваги.

Одного разу Міля зникла. Красива кішка просто пропала в одну мить. І тут почалося щось страшне: проблеми сунули хмарою, з сином ми потрапили в лікарню, з чоловіком почали виникати непорозуміння. Здавалось, в домі оселилися хвороби і смуток.

Так вже вийшло, що нашу кішку вкрали і тут же в селі тільки на іншій вулиці продали. Під час викриття шахрай, які крали гусей у своїх же одно-

сельців, мій чоловік побачив Мільку, яка доволі непогано почувалася у нових господарів, і, звичайно, забрав додому. І почали проблеми від нас відступати, а кішка – худнути.

Ось тоді ми вперше й почали співставляти дні її занедужання та хвороби членів нашої сім'ї.

Варто зазначити, що мобільного зв'язку на той час ще не було, дороги до села, де ми жили, часто перемітало снігом так, що доїхати до нього було неможливо, але я, дивлячись на стан Мільки точно знала, що з моїм чоловіком все добре.

У 2005 році 25 травня у мене була операція, 24 я збирала речі в лікарню, і тут прибігла дочка в слізах: «Мам, Мілька помирає». Помчали рятувати, а вона ніяка. В очах вогник життя вже ледве жеврів.

Ну що ж, старенька вона вже – подумала я тоді і залишила її помирати, бо в голові думки були про своє. Операція була несладка, але діти ж вдома, господарство. Зранку заглянула до кішечки, а вона квола, квола лежить. Погладила та й поїхала... Під час операції мое серце перестало битися... Доки лікарі витягали мене з того світу, я стояла в темному коридорі рідної школи і дивилася у відкриті двері класу, де на всю стіну були великі вікна, а в них – небо молочного кольору... Небо мене кликало, і мені було так добре, як ніколи...

Прокинулась я від того, що на мою право руку, яку міцно стискали, капало щось мокре.... то були слізози коханого...

Перший дзвінок на мобільний був через декілька годин. Дівчина, яка жила в нас на квартирі, почувши мій голос, крізь слізози радісно повідомила: «Іро, Мілька живе, живе. Вже їсти почала. Все добре буде». І тоді я зрозуміла причину важкого захворювання нашого домашнього «барометра».

З часом ми змінили місце проживання, а Мілю залишили новим господарям, бо ця кішка, як і казала сусідка, таки була «прив'язана» до двору.

Стеша

Скільки не приносила до нашої оселі дочка кошенят, якось вони не приживалися. Діти виросли, почали навчатися у вузах. І от одного разу прибилося до нас сіренеко кошеня. Мале, облізле, некрасиве, з гучним вимогливим «НЯЯВ» – воно фактично влізло в наше життя, з часом перетворившись у симпатичну

кішку Степаниду, до якої приkleїлось – Стеша.

Це була унікальна кішка і дуже розумна. Щодо захисту і барометру не знаю, бо тепер ми з чоловіком постійно були разом. А ось щодо душевної рівноваги, то тут Стеша була неперевершеною. Які б бурі не трясили нерви після робочого дня, варто було Степаниді всістися тобі на коліна, з яких вона разів зо три злітала, але він залазила знову, буря стихала, і наступав штиль.

Стеша не вирізнялася красою, але була дуже розумною і працьовою кішкою. Мишай вона виловлювала майстерно, а іноді навіть приносила показати свою здобич нам, господарям. А ще вона була чудовою мамою і двічі на рік народжувала по троє кошенят. До слова, їх завжди розбирали добри люди.

У 2022 році наша вже старенька Степанида розродилася двома кошенятками якраз на наступний день після приїзду моєї сестри з родинною із Ізюма.

Ці люди бачили смерть і ледве втекли від неї, то Стешині діткам стали для них своєрідним релаксом.

Кошенят назвали Байрактаром та Джавеліном. Вони підростили і їх теж взяли собі нові господарі, які просили саме хлопчиків.

Проїхав час і от я отримую такого листа від господарів грізного Байрактара: «Ваш-наш кіт Байрактар став вночі мамою чотирьох чудових кошенят»)). Два тижні тому ми сміялися, що кіт, як і господар, – пузатий. Сміялися, допоки вночі чоловіку не прийшлося приймати пологи. Такий нежданчик. Ми і не підозрювали, що наш любимчик – дівчинка».

Джавелін вже теж виріс і став татком.

А ось їхня мама Стеша, відчуваючи до себе надтурботливе ставлення від Ізюмчан, які довгий час жили у нас, через три місяці розродилася знову і привела ...п'ятеро кошенят.

Іриска

Чарівні клубочки були різного окрасу

та характеру. А Степанида захворіла. Вона перестала їсти, часто «плакала» і ми не знали, як їй можна допомогти. Ветеринарний лікар сказав, що вона скоро помре від старості.

Не маючи зовсім сил, Стеша примудряла годувати своїх дітей. А я, спостерігаючи за цією материнською самоожертвою, не тільки співчувала, а й боялася...боялася, бо у 20

Кулінарні цікавинки

Ковбаса домашня смажена

Нам потрібно: 1 кг свинини (шийна частина), 100 г сала, 100 мл молока або вершків 10%, 1 головка часнику, 1 ч.л. солі, 50 г промитих свинячих кишок, перець, коріандер.

Приготування. М'ясо і сало порізати дрібними кубиками, додати молоко, сіль, перець, коріандер і вимішувати руками (навіть вибивати), поки м'ясо не стане клейким (не менше 15-20 хв.). Залишити фарш на годину маринуватися, додати часник і ще раз ретельно вимішати. Кишку вимочити у воді і ретельно промити. На м'ясо-рубку зі спеціальною насадкою для ковбаси одягнути кишку (майже повністю) і повільно наповнити її фаршем. Кінці кишок зав'язати ниткою, а саму кишку перекрутити, формуючи ковбаски потрібної довжини. Підсолену воду закип'ятити, зменшити вогонь і варити ковбасу протягом 15-20 хв., слідкуючи, щоб відвар не кипів. Готову ковбасу обсмажити в смальці до золотистого кольору або викласти на змащений смальцем лист і запекти в духовці, попередньо не відварюючи.

Рулет із сала «По-українськи»

Нам потрібно: 800 г свіжого сала, 100 г телятини, морквина, 2 зубчики часнику, 20 г солі, 5 г суміші перців, 5 г сухого кропу, 2 лаврових листки, 5 черного перцю горошком, 3 дулянного перцю.

Приготування. Сало помийте, посоліть і пріправте сумішшю перців. На одну половинку пласта сала викладіть дрібно нарізане м'ясо, зверху покладіть брускочки моркви. Зверху на моркву викладіть нарізаний часник. Попісните сушеним кропом. Сало акуратно згорніть рулетом, щільно притискаючи. Зв'яжіть рулет ниткою, щоб не розвалювався. Готовий рулет покладіть у харчовий пакет. Покладіть у кастрюлю, залийте водою. Додайте прянощі. Варіть на слабкому вогні 1,5 години. Потім вийміть, остудіть і виділіть нитки. При подачі наріжте сало скибочками.

Запечена свинина з гірчицю скоринкою

Нам потрібно: 1,5 кг свинячої корейки на ребрі, 0,2 пучка базиліку, 0,2 пучка зелені петрушки, 2 зубчики часнику, 2 ст.л. гірчиці, 1 г гірчиці в насінні (чорна), 1 г гірчиці в насінні (біла), 3 чл. коріандру, 2 г томатів сушених з орегано (спеції), 100 мл оливкової олії, 4 чл. солі, 1 г чорного меленої перцю.

Приготування. Змішайте сухі спеції: сушені помідори з орегано, зерна чорної і білої гірчиці, коріандер, сіль, чорний мелений перець. Додайте подрібнений часник, гірчицю і оливкову олію. Додайте подрібнену петрушку і базилік, перемішайте. У м'ясі зробіть неглибокі проколи. М'ясо викладіть в якунебудь форму і повністю обвалийте маринадом, з усіх боків. Поставте в холодильник на 1 годину, піорідично перевертуючи і втираючи маринад. Згорніть м'ясо у фольгу. Запікайте в нагрітій до 170-180°C духовці 50 хвилин. За 10 хвилин до готовності зніміть фольгу. Подавайте відразу ж після приготування, нарізаючи на порційні шматки.

Заливне «Великоднє»

Нам потрібно: 300 г філе яловичини, 200 г моркви, 100 г цибулі, 2 яйця, консервований горошок - за смаком, 25 г желатину, лавровий лист, 3 перця горошком, зелень кропу і петрушки, сіль - за смаком, 150 мл води для желатину, 1,5 л води для м'яса.

Приготування. Желатин залишите холодною кіп'ячену водою і залишите на 1 годину для набухання. Філе яловичини помийте і покладіть в кастрюлю. Додайте в кастрюлю очищені цибулю та морку, вливіте холодну воду. Варіть протягом 1 години. Додай-

те сіль, лавровий лист і перець. Варіть ще 15 хвилин. М'ясо та овочі вийміть з кастрюлі, бульйон процідіть. Додайте в бульйон підготовлений желатин і нагрійте, не доводячи до кипіння, до повного розчинення желатину. У формі вливіть підігрітий желатиновий бульйон і поставте в холодильник на 20-30 хвилин. З моркви за допомогою формочок для печива виріжте фігури. Варені яйця наріжте скибочками. На застигле желе викладіть морку, яйця, горошок і листочки петрушки. Залийте желатиновим бульйоном і поставте в холодильник на 20 хвилин. Відварну яловичину наріжте невеликими рівними скибочками і викладіть на застигле желе. Залийте бульйоном і поставте в холодильник на 4-5 годин. Перед подачею на стіл опустіть формочки з заливним в гарячу воду, переверніть і викладіть на пласке блюдо.

Закусочні голубці з морквою

Нам потрібно: свіжа капустина, 7 морквин, 2 головки часнику, 1 пучок петрушки. Маринад: 1 л води, 1 скл. цукру, 1 скл. оцту 9%, 500 мл олії, 2 ст.л. солі.

Приготування. З капустини вирізати тверду серединку, відварити в киплячій підсоленій воді 5 хвилин. Дістати з води і розібрati на листки, як на голубці. Товсту частину листків повідрізати. Морку натерти на великий тертиці, петрушку та часник дрібно порізати. Змішати начинку і закрутити голубці у вигляді трикутників. Приготувати посуд, в якому будуть варитись голубці, на дно покласти лаврове листя, чорний перець горошком, дулянний перець горошком. Склести голубці у кастрюлю. Закип'ятити маринад і залити голубці. Накрити кришкою і залишити, щоб голубці охололи. Поставити закусочні голубці у холодильник на 4 дні. Чим довше стоять голубці у холодильнику, тим вони смачніші.

Великодня закуска «Яйця в кожухах»

Нам потрібно: 13 яєць: (10 - варених, 3 - сиріх), 200 г твердого сиру, 1-2 чл. гірчиці, борошно, сухарі панірувальні, олія для смаження, сіль, перець і спеції за смаком.

Приготування. Варені яйця почистити, розрізати по вертикальній навпіл, вийняти жовтки. Жовтки розтерти, додати гірчицю, сіль, перець і спеції. Наповнити білки отриманою масою. Склести половинки яєць dockupi і скріпити зубочистками. Сирі яйця збити. Сир потерти. Запанірувати фаршировані яйця почергово у борошні, яйці, сирі, знов у яйці, і, насаміні, у сухарях. Тоді покатати яйця у руках, щоб паніровка щільніше прилягла до них, і обсмажити у фритторі чи на сковорідці до золотистого кольору. З готових яєць обережно повитягувати зубочистки. Викласти яйця на паперовий рушничок, щоб виділити зайвий жир, потім перекласти на тарілку і поставити у холодне місце на півгодини. Прикрасити і подавати до столу.

Салат «Великоднє яйце»

Нам потрібно: 150 г курячої грудки (відвареної), 100 г білої квасолі, 3 яйця (варених), цибулина, морквина, 1-2 стебла селери, 1 ст.л. олії, 100 г майонезу, сіль - за смаком, зелень петрушки - для оздоблення.

Приготування. Подрібнені цибулю з морквою обсмажте в олії до м'якості цибулі. У мисці змішайте по-різану відварну курку, на-різані кубиками яєчні білки (жовтки залишите для прикраси), дрібно нарізану селеру. Додайте консервовану квасолю (без рідини), цибулю з моркою, сіль, перець. Заправте майонезом, перемішайте. На тарілку викладіть салат у формі яйця. Зверху попісните тертим жовтком, прикрасьте селерою і зеленню петрушки.

Великодній салат «Гніздо»

Нам потрібно: 500 г картоплі, 150-200 г курячого філе, 150 г болгарського перцю, 100 цибулі, зелень за смаком, сметана або майонез, 12 перепелиних яєць, сіль, перець, олія.

Приготування. Куряче філе відварити, остудити і дрібно порізати. Цибулю по-різати кубиками, залити кип'ятком, залишите на одну хвилину, потім промити холдною водою. Перець очистити, нарізати кубиками. Змішати філе, перець, цибулю, зелень, посолити, перемішати. Додати 1-2 ст.л. сметану або майонезу, перемішати. Картоплю натерти на тертиці для приготування

овочів по-корейські або нарізати тонкою соломкою. Обсмажити у великій кількості олії до золотової скоринки. Готову картоплю промокнути серветками аби притрати зайву олію. Перепелиці яйця відварити. На тарілки порціями викладати салат, затім картоплю, всередину викласти 2-3 яйця. Прикрасити за смаком.

Салат «Великодній вінок»

Нам потрібно: 6-8 картоплин, 2 невеликих моркви, 5 яєць, велике яблуко, 200 г майонезу, філе оселедця, 3-4 мариновані огірки, 1 ст. л. лимонного сочку, 5-10 перепелиних яєць для прикраси.

Приготування. Картофель, морку та яйця відварити до готовності. Нарізати маленькими кубиками, яблуко натерти на крупній тертиці, огірок дрібно нарізати. До майонезу додати лимонний сочок, перемішати. Філе оселедця очистити від кісток, промити, нарізати дрібним кубиком. Викласти шарами, змащуючи кожен майонезом: оселедець, картоплю з огірками, морку, яйця, яблуко змащувати непотрібно. У центрі салату зробити невелику віміку, куди потім скласти зварені і очищені від шкаралупи перепелині яйця, прикрасити зеленню.

Кров'янка

Нам потрібно: 200 г гречки, 1 л крові, 350 г сала, 100 г м'ясо, 3 цибуліни, 200 мл молока, лавровий лист, 2 горошини дулянного перцю, сіль, перець за смаком, кишки.

Приготування. Відварити гречку у підсоленій воді до готовності. Сало нарізати маленькими кубиками, яблуко натерти на крупній тертиці, огірок дрібно нарізати. До майонезу додати лимонний сочок, перемішати. Філе оселедця очистити від кісток, промити, нарізати дрібним кубиком. Викласти шарами, змащуючи кожен майонезом: оселедець, картоплю з огірками, морку, яйця, яблуко змащувати непотрібно. У центрі салату зробити невелику віміку, куди потім скласти зварені і очищені від шкаралупи перепелині яйця, прикрасити зеленню.

М'ясний хлібець «Свілофор»

Нам потрібно: 700 г курячого філе, 2 цибуліни, 2 зубки часнику, 1/3 батону, 200 г великих макаронів, сіль, перець за смаком. Для начинки першої: 2 морквина, 1 цибулина, олія для смаження; для другої - 0,5 пучка петрушок, 1 зубчик часнику, 1 ст.л. олії, 1 ст.л. манки, сіль за смаком.

Приготування. До курячого фаршу додати цибулю, подрібнену в комбайні або натерту на дрібній тертиці, дрібно порізаний часник, шматочок розмоченого батона, сіль і перець. Макарони відварити майже до готовності. Приготувати першу начинку. Морку потерти на тертиці, цибулю подрібнити. Обсмажити овочі на олії до готовності. Приготувати другу начинку. Порізати зелень петрушок, додати подрібнений часник, сіль, олію, манку. Збити блендером. Нафарширувати начинкою макарони. До змаженої олією форми для хліба викласти шар фаршу, потім в шаховому порядку шар фарсованих макаронів, далі знову шар фаршу, потім знову шар макаронів, закінчите фаршем. Руки змочити водою і розрівнати поверхню м'ясного хліба. Випікати в духовці за температурою 180°C приблизно 1 годину. Прикрасити за бажанням.

Запечена риба з овочами

Нам потрібно: 2 рибних філе, 2 помідора, 2 болгарські перці, 2 цибуліни, 2 зубки часнику, спеції для риби або за смаком, паприка.

Приготування. Овочі й рибу очистити. Овочі нарізати довільно і скласти до дека. Посолити, поперчiti, полити оливковою олією. Відправити їх запікатися до розігрітої духовки. Овочі мають запікатися до готовності. Зрідка діставати деко і обережно перемішувати їх. Філе натерти спеціями для риби (або сіллю і перцем) і червоною паприкою. Коли овочі будуть готовими, викласти зверху філе, полити сочком від овочів. Покласти до духовки на 3-5 хвилин. Потім перекинуті і ще на 3-5 хвилин.

ПОРАДИ НА ВСІ ВИПАДКИ ЖИТТЯ

Великдень в Україні: витоки та сучасність

ІСТОРІЯ СВЯТА

"Пасха", "Великдень", "Воскресіння Господнє" - усі ці найменування здавна використовуються нами для того, щоб сповістити про, без сумніву, одне з найголовніших свят в культурі українського народу. А чи знаєте ви, що насправді це три різних свята, які історично переплелися між собою і явили собою те одне, що його ми звикли стрічати по весні?

Витоки цього величного дійства варто шукати ще в дохристиянські часи, коли 22 березня наші предки відзначали найголовніший день весни - Великдень. Урочисто святкуючи перемогу весняної пори року над зимовою, кожна родина пекла "великодні калачі" та фарбувала яйця, що пізніше трансформувалися в звичні нашому вуху паски й крашанки.

Як не дивно, але юдеї теж ввели це свято у власні календарі ще задовго до того, як на горизонті замайорів пропіор християнства. Цей день знаменував для них вихід з єгипетського рабства. Власне, саме слово "пасха", що пішло з давньоєврейської, означає "вивільнення, проходження".

Основні канони і правила святкування Великодні були започатковані уже після Різдва Христа. Вселенський собор церкв 325 р. в м. Нікеї був скликаний головним чином задля того, аби визначитися з датою урочистості. Вирішили так: торжество має відбуватися у першу неділю, що слідує за першим повним місяцем після весіннього рівнодення. Якщо дата збігається із святкуванням Пасхи у єреїв, то православний Великдень переноситься на тиждень пізніше. Цих вельми специфічних канонів дотримуються й сьогодні.

ВЕРБНА НЕДІЛЯ

Неділю, що передує Великодню, в народі кличуть "Вербною". В цей день люди збиралися попід храмом, а попи - освячували вербове гілля. Як оповідають християнські джерела, коли Ісус Христос в'їжджає до Єрусалиму на віслючкові, люди стелили перед ним дорогу пальмовим листям. Оскільки клімат України до пальм виявився не готовим, то їх вирішили замінити саме вербою.

Першими в церкві намагалися вхопити вербу діти, адже найщастливіша доля чекала саме на того, хто зловить найбільшу кількість гілля. Потім молодь ходила по вулицях з котиками і тріскали один одного, при цьому додаючи: "Не я б'ю - верба б'є, За тиждень Великдень, Недалечко - червоне яечко".

"ЧИСТИЙ" ЧЕТВЕР, СТРАСНА П'ЯТНИЦЯ ТА ОСТАННІ СВЯТКОВІ ПРИГОТОУВАННЯ

Після Вербної неділі починається Страсний тиждень. Важко переоцінити його значення для віруючих українців. Кожен день має свій певний символізм, але найважливіший відлік починається з четверга, що його в народі прийнято іменувати "чистим".

Здавна в українських селах цей день асоціюється з прощанням із усім старим і зустріччю чогось нового, світлого. Люди викидають застарілій мотлох, білять хати, роблять найбільш генеральні прибирання. Вважається, що в цей день померлі повертаються на землю щоб відсвяткувати Навський Великдень ("Пасха померлих", від "нава" - загробний світ). У наступну неділю після Пасхи вони повертаються у рай-вірій.

Чистий четвер вважається днем весняного очищення. Здавна було прийнято до східсонця чистити худобу, прибирати у стайнях та коморах. У цей день стригли дітей, аби волосся не лізло та пишно росло.

В Страсні п'ятниці "рекомендується" утриматися від гучної музики, лайок і взагалі розібратися з власними думками.

У суботу перед Пасхою в обов'язки газди входило підготовання кошика для освячення наїдків - його промивали й сушили день на сонці, а ввечері наповнювали великодніми смаколиками та прикрашали рушни-

ком. Пізно ввечері прийнято було збиратися біля вогнища на церковному задньому дворі. Хлопчаки переповідали казки, легенди та пригодницькі байки.

ВЕЛИКДЕНЬ ТА ГАСТРОНОМІЧНІ Й ПІСАНКАРСЬКІ ЗВИЧАЇ

Безсумнівно, на Великдень прийнято накривати багаті столи, тож кулінарних святкових традицій також існує чимало.

Самі паски прийнято пекти у четвер або суботу. Цей процес має неодмінно супроводжуватися повною тишкою і спокоєм в оселі. Серед тих, хто не має сімейних звичаїв випікання великодніх калачів, наразі неабиякою популярністю користуються паски, якими заставлені полиці магазинів. Кондитери демонструють неперевершенну вправність в оздобленні пасок. Тут вам і цукати, і родзинки, і мигдал та глазур, і шоколад, та інші святкові смаколики.

Окремо слова варті й писанки. Орнаменти, що їх використовують у писанкарстві, мають дуже глибоке коріння. Деякі з них виникли ще в стенах Причорномор'я і тісно пов'язані із сюжетами гаївок. Писанка також вважалася великоднім символом любові - найкращі з-поміж дівчат дарували хлопцям, таким чином зізначаючись у власних почуттях. Також з писанками була пов'язана велика кількість дитячих забав і магічних ритуалів.

Окрім печених та сирних пасок, до великодніого кашника кладуть також крашанки, пиріжки, домашні ковбаси, м'ясо, хрін й, іноді, кагор.

Ніч перед Великоднем - найбільш урочиста й святкова, впродовж неї народ не лягає спати, аби мати щастя й злагоду на наступний рік. У храмах служать всеношні літургії, а на ранок віряни розговляються й вітають одне одного традиційним "Христос Воскрес!" - "Воїстину Воскрес!"

Кошик зі смаколиками віруючий люд освячує зраніння в церкви, після чого йде додому на святкову трапезу - "розговляння".

Ранкове розговіння у різних куточках України відбувається по різному. Типовою варіацією цього звичаю є потрійне обходження газдою святкового столу. Тримаючи полумисок, наповнений свяченими стравами та, ставши обличчям до образів, господар розрізає на тарелі декілька освячених крашанок і підносить шматочок яйця до рота кожному членові сім'ї, приказуючи: "Дай, Боже, ще й на той рік дочекатися святого Воскресіння Христового в щасті та здоров'ї!". Такий обряд розповсюджений на Поділлі, Волині, Буковині.

На Наддніпрянщині та у західних областях України розговляються без особливих ритуалів. Основним правилом є намагання не впустити жодної крихти свячених наїдків додолу. Їх потім кидають у вогонь, "щоб миші не поїли". За народними забобонами, миша, яка з'єсть свяченого

виконавчий комітет Агрономічної сільської ради.

Громадські слухання з метою врахування громадських інтересів будуть проводитися в приміщенні сільського клубу с. Горбанівка, за адресою вул. Українська, 13а. 15.05.2024 на 11:00 год.

З проектом документа державного планування, звітом про стратегічну екологічну оцінку можна ознайомитися на сайті Агрономічної сільської ради та у с. Агрономічне, Вінницький район, Вінницької області вул. Центральна , 4, тел./факс: (0432)58-42-74, 58-41-96, (068)933-00-99. Контактна особа: Т.в.о. начальника відділу архітектури та просторового розвитку Агрономічної сільської ради Підлубний Олег Миколайович.

Газета зареєстрована Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий колектив Товариства з обмеженою відповідальністю "Редакція Вінницької регіональної газети "Подільська зоря".

Газета виходить щочетверга, видається українською. Спосіб друку - офсетний, обсяг 3 друковані аркуші. Формат А-3. Розповсюджується у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з обмеженою відповідальністю "Редакція Вінницької регіональної газети "Подільська зоря".

перетворюється враз на кожана й буде літати над головою того, хто впустив на землю посвячене.

Зловживати спиртовими напоями під час розговіння не варто (як і будь-коли, загалом), бо "як уп'ешся на розговинах, то цілий рік будеш ходити немов у півні".

У Таврійському краї для тих, хто знаходився в подорожі й фізично не міг перебувати за великодні столом разом із родиною, газдиня відрізала шмат паски і, за-горнувши його в рушник разом із трьома крашанками, клала на покуті. Пізніше, на Вознесіння гостинець віддавався жебракам (у тому випадку, коли подорожні ще не повернулися).

На Поліссі слідом за процесом розговіння прийнято вмиватися, кладучи в миску дві крашанки й мідну монету. Саму воду потім виливають на вогонь або у водойми. На Слобожанщині, закінчивши святковий обід, зазвичай йдуть на цвинтар й кладуть на могили крашанки та інші великодні наїдки.

"ОБЛИВІАННИЙ" ПОНЕДІЛОК

У деяких регіонах України зберігається традиція обливатися холодною водою у великодній понеділок, власне тому він так і називається - обливаний понеділок. Основою цієї "обливальної традиції" є віра в очисні якості води.

Традиції "поливаного" ("обливаного") понеділка найпоміжніше збереглися на Західній Україні. У цей день, наступний після Великодня, хлопці обливали дівчат водою, а ті у відповідь дарують їм писанки або інші страви з великодніого столу. Ганьбою вважалося, коли чиось хату оминули і не полили тамтешню дівчину. На Львівщині поливаний понеділок святкують й у наші дні. Так, одним із місць, в яких відбувається обливання, стала площа Ринок, де всі охочі могли потім піти посушитися і зігрітися в найближчих кав'ярнях.

Третій день Великодня - день проводів свята. Молодь збиралася на танці, ігри й розваги, починається так звана "вулиця" - молодіжні вечорниці просто неба. Триває це дійство аж до 14 вересня - доки не почнуться збори вроною. Ця традиція гарно впливалася на дружні (та й не тільки) стосунки.

ВЕЛИКОДНІ ПРИКМЕТИ ТА ЗАБОБОНИ

З-поміж великої кількості забобонів, що в них вірили українці, згадаємо найцікавіші, а особливо ті, що не мають жодного стосунку до релігії. Тут варто сказати, що серед нашої читацької аудиторії є представники різних релігійних конфесій, а також атеїсти, і саме тому, аби нікого не образити і нічого не нав'язувати, цей матеріал витримано в досить стриманому, далекому (наскільки це можливо) від релігії стилі. Тож, до забобонів.

Досить цікавим було ставлення до поцілунків у великодній період: вважалося, що якщо поцілувалися у святкові дні на порозі - це до розлуки, під деревом - на радість, під каркання ворона - до сліз або сварки. Якщо дівчині насилися поцілунками, то на неї чекатиме біда. Свербіння ж губ означало, що любовні поцілунки десь не за горами.

Не оминули народні повір'я їх Великодню ніч. Побутова думка, що вся "нечиста сила" (демони, відьми, перевертні) була особливо небезпечною у період від Страсної п'ятниці до недільного ранку, тому потрібно бути дуже обережним.

Професійні українські картярі вірили, що якщо всю Великодній службу відстоїти з піковим тузом в кишені, відповідаючи на вигуки священника "Христос Воскрес" - "карти здесь", "тузи здесь", увесь наступний рік йому щаститиме у грі.

Якщо вірити прикметам і повір'ям, які побувають на Київщині, "коли на Великдень розговієшся й вийдеш із хати на вулицю, то що перше побачиш, тим і промишли - буде удача". "Якщо в цей день небо захмарене або йде дощ - буде вроною".

Також на Великдень кожен селянин вважав за потрібне бодай кілька разів смикнути за мотузок і вдарили у дзвін: це приносило щастя й... родила гречка, вважалося у народі.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія АА №338207, виданий 7 квітня 2015 року на ім'я Курілова Сергія Валерійовича, вважати недійсним.

Якісні металопластикові вікна та двері від заводу-виробника із гарантією. Найнижчі ціни. Тел.: (068) 840-38-18, (063) 407-77-14.

РОЗРАХУНОВИЙ РАХУНОК:
№146520276000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzoryua2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №2428

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня свої ювілейні дні народження святкуватимуть ветерани війни та праці:

95-річча відзначила мешканка с.Хижинці - **Меланія Іванівна ІЛЬЧЕНКО** (1 травня);

95-річча відзначила жителька с.Дашківці - **Мотрія Василівна СИТНИК** (1 травня);

90-річча святкуватиме житель с.Якушинці - **Іван Васильович ДЯДИНЧУК** (4 травня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинницям міцного здоров'я, достатку й злагоди в родинах, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,

Петро ВАСИЛИНICH,
голова Вінницької
районної організації
ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

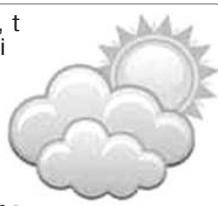
ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

**Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України.
Сподіваючись на кращі часи розпочинаємо передплату на 2024 рік.**

Передплата з поштовими послугами становить:

**(61487): на місяць - 57,00 грн.,
на 3 місяці - 141,00 грн., 6 місяців - 267,00 грн., 1 рік - 519,00 грн.**

2 травня - хмарно, без опадів, т вдень +17...+23°C, вночі +7...+15°C. **3 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +16...+21°C, вночі +10...+14°C. **4 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+20°C, вночі +9...+12°C. **5 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +17...+21°C, вночі +7...+13°C. **6 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +15...+18°C, вночі +7...+11°C. **7 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+18°C, вночі +8...+10°C. **8 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+16°C, вночі +7...+10°C.

ОВЕН (21.03-20.04). Постарається знайти час для того, щоб спланувати свої дії. Від знайомих можуть надійти пропозиції, що будуть досить корисними. Обережніше з новою інформацією, ваша надмірна відкритість може зашкодити справі. У вихідні не варто створювати конфліктних ситуацій: уникайте суперечок з будь-якою серйозною темою. Навіть якщо ви праві, перемога дістанеться не вам. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Якщо удастся поєднати м'яку дипломатичність з вашою звичайною цілеспрямованістю, жодні труднощі перед таким напором не встять. Можливе одержання цікавої пропозиції, але не варто квапитися ухвалювати рішення. Краще потягнути час і розібратися в ситуації. Можливо результат довгої та копіткої праці виявиться негативним. Вихідні пройдуть багато в чому спонтанно. Можливо, вам доведеться щось кардинально змінювати, не відкідайте допомогу родичів та друзів. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Вам удастся втілити в життя свої таємні плани та задуми. Однак деякі з них прийдеся трішки підкоригувати, залежно від розвитку подій. Бажано йти до мети не на самоті. Підтримка ваших ідей окриє та створює впевненість у власних силах. Спокійна обстановка у вихідні сприятиме розкіртту вашого творчого потенціалу. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

РАК (22.06-23.07). Оптимізм допоможе пережити складний період і забезпечить необхідну допомогу, залучаючи однодумців. Від начальства краще триматися подалі, тому що йому буде не до смаку ваша ініціативність. Можливі певні проблеми у взаєминах з дітьми. Ситуація у вихідні підштовхуватиме вас до активного відпочинку. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ЛЕВ (24.07-23.08). Домогтися успіху зможете тільки за допомогою особистих організаторських умінь і нових

ЗГУРТУВАЛИСЯ ЗАДЛЯ ПЕРЕМОГИ

Жителі села Комарів згуртувалися, щоб придбати два дрони для 15 бригади, яка мужньо тримає оборону на Круп'янському напрямку. Ці дрони стануть безцінними помічниками для наших воїнів, адже вони допоможуть їм краще розвідувати позиції ворога, коригувати вогонь та рятувати життя.

Активну участь у зборі взяли пенсіонери, підприємці, фермери, релігійна громада, односельчани, діти активістів, які проживають за кордоном і всі небайдужі. Саме завдяки таким людям, як ви, ми наближаємо нашу Перемогу! Від щирого серця дякуємо всім жителям села Комарів за неймовірну єдність та небайдужість!

Встановили Рекорд України "Синергія добра та позитиву"

У Вінниці в комплексі відпочинку Гостевія відбулось встановлення Рекорду України. Митці з різних куточків України об'єдналися для однієї дії, як результат усвідомлення сенсу життя та уніфікація для перемоги суспільству, шляхом створення твору "Синергія добра та позитиву".

Художників зі всієї України заради встановлення рекорду об'єднав восьмий пленер "Кращий художник/The best artist" 2024 "Місця сили України - Вінниччина".

Метою та основними завданнями проекту було зробити ще один внесок митців та меценатів в допомогу Збройним Силам України, адже частина творів буде продана на аукціонах кошти з яких буде направлено на благодійні внески для ЗСУ.

Проект провадився, щоб у цей нелегкий час підтримати митців з регіонів які зараз під постійними ударами ворога. Попри постійні атаки росіян, митці з Харкова, Одеси та інших міст не тільки не покинули свої домівки, а й продовжують кожного дня викладати, малювати, та допомагати Україні через свою творчість.

"Об'єднання мистецтва і громадських діячів для створення твору, спрямованого на підтримку суспільства і передачу позитивного послання, - це потужний ідеал. Така ініціатива може мати значний вплив на сприйняття громадянами власного оточення, надихаючи на дії та позитивні зміни. Відтак, проект "Мистецтво через усвідомлення" може стати справжнім каталізатором для змін у суспільстві. Такий перформанс може стати символом єдності та спільнотного прагнення до покращення світу", - розповідає художник Володимир Козюк.

Перші мазки по полотну зробив хлопчик, на ім'я Се-

рафім, він син учасниці проєкту художниці з Одеси Злати Шишман і був народжений вже під час повномасштабного вторгнення.

Мистецько-суспільна "Синергія добра та позитиву" вже у серпні буде представлена та продана на аукціоні Кристі у Лондоні. Кошти з її продажу будуть направлені на допомогу ЗСУ.

Магнітні бурі в травні: коли відбуватимуться та які дні будуть небезпечними

У кінці місяця очікуються магнітні бурі сильної інтенсивності.

На початку місяця, ймовірніше, геомагнітна активність буде на низькому рівні. У кінці травня можливі сильні магнітні бурі.

Відповідний допис опублікував Центр передбачення космічної погоди Національного агентства океанографіч-

них та атмосферних досліджень (NOAA) США.

На початку місяця, 1 по 3 травня та з 5 до 7 травня, ймовірніше, геомагнітна активність буде на низькому рівні. Загалом, у травні очікуються три періоди з магнітних бур:

11-17 травня - сильна магнітна буря,
20-25 травня - слабка магнітна буря,
28 травня - сильна магнітна буря.

Астрологічний прогноз на 6 - 12 травня

ідей. Щоб досягти позитивного результату в справах, вам доведеться докласти максимум зусиль. Зате й винагороджені вони будуть гідно. Події сприятимуть поліпшенню вашого матеріального становища. Постараєтесь не відкладати проблемні питання на потім, вирішуйте їх відразу. Сприятливий день - середа, несприятливий - субота.

ДІВА (24.08-23.09). Навколоїшні почнуть розуміти, чого ви насправді варти, не розчаруйте їх, виявіть свої приховані таланти. Чим більш активний спосіб життя для себе виберете, тим більше встигнете. Бажано проявляти обережність в усіх справах, більшість побоювань виявляться необґрунтованими, але деякі будуть слушними. Постараєтесь вихідні присвятити не тільки домашнім справам. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Робота начебто бігає за вами з великою хваткою. Імовірні затримки в справах, через які втомитеся та почнете нервувати, тому кличте на допомогу навколоїшніх. Краще нічого не відкладати на потім, зробіть все тут і зараз. У вихідні ви можете отримати новий приплив енергії і впораєтесь з проблемами, що накопичились, одним махом. Чим сильніше ви будете хвалити близьких людей, тим щасливішими станете самі. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

СКОРПІОН (24.10-22.11). У вас вирують гірським потоком почуття та емоції, і одним з головних завдань буде вміти ними управляти. Стреманий підхід, продумані кроки дозволяють позбутися вантажу непотрібних проблем і добитися успіху в справах. На роботі на вас чекають зміни на краще, вам піднімуть зарплатню. Не варто поспішати зі зміною місця роботи. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - субота.

СТРИЛЕЦЬ (23.11-21.12). Не варто опиратися надремно, виявіть розуміння і мудрість, і ваша слабкість обер-

неться силою. Можливі конфлікти на роботі, тому намагайтесь стримувати емоції. Багато що може легко вдаватися, але нічим важливим і серйозним все-таки краще не займатися, тому що велика імовірність помилкових дій. Вихідні - сприятливий період для благоустрою дому або дачі. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Ви цілеспрямовані та рішучі. Впевненість у собі надає сили. Щиро сердечна рівновага дозволяє вам не сумніватися у своєму авторитеті на роботі та вдома. Прислухайтесь до ідей колег, вони можуть зацікавити вас новою думкою і бути джерелом несподіваних планів. Приділіть собі досить часу, щоб відкрити нове джерело натхнення. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - субота.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Якщо ви незадоволені складними обставинами, спробуйте що-небудь змінити в собі, решта зміниться сама. Можливі неузгодженості, які заважатимуть вирішенню професійних і ділових завдань, але благовільні начальства дозволить легко їх усунути. Вихідні - гарний момент для косметичного ремонту квартири, придбання меблів, прикрасання інтер'єру. Сприятливий день - середа, несприятливий - понеділок.

РИБИ (20.02-20.03). Якщо зберетеся, то будете здатними зробити стрибок у кар'єрі. Ви справедливо вважаєте, що всього можете добитися тільки власними зусиллями. Не давайте обіцянок, за нинішнього темпу роботи, вам складно буде їх виконати. Здійснити всі плани та задуми вам буде не завади просто, але, у принципі, при цілеспрямованості та завзятості - можливо. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.